

NIEUWSBRIEF VAN DE STICHTING VRIENDEN VAN HOKISA IN NEDERLAND

HOKISA biedt een thuis voor kinderen in Zuid-Afrika die ouderloos of ziek zijn als gevolg van Hiv/Aids.

Met de **feestdagen** in het vooruitzicht willen wij jullie graag weer **INFORMEREN** over HOKISA nieuws uit Zuid-Afrika en Nederland. **Maar allereerst wensen wij jullie gezonde en gelukkige feestdagen toe!** En natuurlijk: **hartelijk dank voor ALLE BIJDRAGEN** IN 2009, klein en groot, financieel en immaterieel.

STICHTING VRIENDEN VAN HOKISA NEDERLAND

UITGAVE WINTER 2009

NIEUWS UIT NEDERLAND

De Wilde Ganzen sponsoren HOKISA!

Van 1 september 2009 tot 1 september 2010 vermeerderen de Wilde Ganzen inkomsten uit speciale evenementen en reguliere donaties aan HOKISA NL met 70%! Met het geld van deze actie wordt een nieuwe keuken met toebehoren – nieuwe koelkast, vriezer, oven – in het HOKISA huis gefinancierd. Wij hopen hier 6.024 euro voor bijeen te brengen, waar dan - na aftrek van 9% kosten - door de Wilde Ganzen 70% bijgelegd wordt.

Het eerste speciale evenement in het kader van de Wilde Ganzen actie was de deelname van medewerkers van jeugdhulpverleningsorganisatie Spirit Amsterdam aan de Dam-

tot-Dam loop op 20 september. Maria van Duinhoven is een van de organisatoren van dit initiatief: "Al sinds 2002 lopen we met een aantal collega's, inmiddels zijn dat er wel 30, de Dam-tot-Damloop voor HOKISA. We laten ons sponsoren door collega's, familie, kennissen en vrienden. En via een oproep op het Spirit Intranet ondersteunen in elke regio collega's elkaar". Inmiddels is er al ruim 1.200 euro binnengekomen - hartelijk dank, Spirit lopers!

Actie van de Montessorischool Amstelveen

Quirine Seunke (11 jaar) bracht in de zomervakantie met haar familie een bezoek aan HOKISA. Ze schrijft daarover: "Toen we aankwamen gingen we eerst naar de kamers van het weeshuis kijken. In een van de kamers lag de kleinste bewoner te slapen. Daarna kwam een van de andere jongens thuis van de dokter en met hem hebben we een bakje ijs gegeten. Wij hadden op school een inzameling gehouden en dat geld overgeboekt naar Hokisa. Nadat we terugkwamen uit Zuid-Afrika heb ik aan de directrice van onze school gevraagd of

we dit jaar de sponsorloop voor Hokisa kunnen doen. Mijn familie heeft allemaal kleren meegenomen en gegeven. Mijn broertje Melle zijn lievelings trainingspak en ik mijn leukste spijkerbroek. Melle was eerst heel erg verdrietig, maar Lutz heeft ons geschreven, dat die jongen heel erg blij is met het trainingspak en nu is Melle niet verdrietig meer". Lees het hele verhaal op www.hokisa.nl/actueel/ De actie van Quirine.

Masiphumelele-
we will make it
together!

Appeltaarten

Nick Habers bakt de lekkerste appeltaarten van Nederland op bestelling en doneert van elke verkochte taart 0,50 cent aan HOKISA! Kijk op <http://taartenvannick.webs.com/> -het water loopt je in de mond.....

Tuliphina

De Stichting Tuliphina, die zich jarenlang inzette voor kinderen in Portugal, hief zichzelf op en maakte een deel van de resterende gelden over aan HOKISA - wij zijn erg blij met hun gift van ruim 3.000 euro!

HOKISA NL 2010

Voor 2010 staat al weer een aantal activiteiten op stapel waar we graag alvast jullie aandacht op vestigen:

FILM 'THEMBA' IN HET GOETHE INSTITUUT

Het boek 'Themba', geschreven door Lutz van Dijk, mede-oprichter van HOKISA, is verfilmd. Themba is een HIV-positieve plattelandsjongen met maar één droom: voetballen in het nationaal elftal. Het boek verscheen eerder dit jaar bij Shuter&Shooter in het Engels, Xhosa en Afrikaans. **Op 15 april 2010 om 20.00 uur vertoont het Goethe Instituut de film, in aanwezigheid van Lutz.** Adres: Herengracht 470, 1017 CA Amsterdam, telefoon 020-5312900, www.goethe.de/ins/nl/ams/deindex.htm

Koninginnedag 2010

Ook in 2010 wordt er weer een HOKISA-plein in de Watergraafsmeer ingericht bij het huis van Karin, Justus en hun kinderen. In 2009 zamelden we zo € 1350 in. Zet verkoopbare spullen dus niet aan de straat, maar bewaar ze nog even tot eind april. Medio april ontvang je nadere informatie per e-mail.

Donateursdag 2010

Op 26 september 2010 is er weer een HOKISA donateursdag in Amsterdam met als speciale gasten Lungelo Nqojana en Robyn Cohen, de nieuwe directeuren van HOKISA. Meer informatie in de volgende nieuwsbrief.

ROBYN

stel

IN OKTOBER 2009 INTERVIEWDE
ELS SCHELLEKENS ROBYN COHEN,
DIE SAMEN MET OUDGEDIENDE
LUNGELO NQOJANA DE DAGELIJKSE
LEIDING HEEFT OVER HOKISA.

Hoi Robyn, hoe zou jij jezelf willen voorstellen aan de vrienden van HOKISA in Nederland?

Ik ben geboren in Kaapstad. Na mijn eindexamen deed ik de verpleegstersopleiding in Johannesburg. Als 17 jarige had ik dus al te maken met leven en dood.

Na mijn diploma ging ik werken als trauma specialist. In de jaren 1991 en 1992 was er veel geweld in de townships.

Ik was politiek geëngageerd en blij dat ik iets positiefs bij kon dragen in die krankzinnige omstandigheden, zonder dat ik mijn leven riskeerde.

In 1993 ging ik op reis, weg uit de chaos.

Terug in Kaapstad kwam ik dienst bij de trauma afdeling in een ziekenhuis. Het werk vond ik geweldig, maar het salaris was erg mager. Daarom begon ik voor mezelf, met een eerste-hulp-dienst voor filmmaatschappijen en festival organisaties. Met mijn ambulance reisde ik rond. Dat was ontzettend leuk en opwindend maar medisch gezien niet uitdagend, en het droeg mij ook te weinig bij aan de ontwikkeling van Zuid-Afrika.

Intussen grepen HIV en aids steeds meer om zich heen. Moeders en kinderen hadden zware lichamelijke en psychische trauma's. Ik sloot me aan bij de organisatie Mothers2mothers. In Lesuthu startte ik een programma voor de preventie van moeder-kind overdracht. Uiteindelijk werden er 12 steuncentra geopend in agrarische en afgelegen gebieden. Het was fantastisch om de moeders te kunnen helpen.

Daarna sloot ik me aan bij Yabonga, een organisatie die gemeenschapscentra oprichtte om vrouwen, mannen en kinderen te steunen in hun leven met HIV/ aids. Ze kregen begeleiding bij de medicatie, hun coming out, en het stigma waaronder zij leden. De kinderen bleven in de gezinnen.

COHEN

t zich voor

Met z'n allen gezellig aan tafel en genietend van een 'gezonde maaltijd'.

Wanneer hoorde je voor het eerst iets over HOKISA?

Via de personeelsadvertentie voor een nieuwe directeur in de regionale krant. Het was dicht bij huis, Masiphumelele ligt maar 2 km verder. Ik pakte de auto en ging kijken.

Bij HOKISA trof ik Shirley aan. We spraken even, en het voelde meteen goed. Later ontmoette ik Karin en Lutz. En ik voelde nog sterker: dit is de ideale baan voor mij, in mijn eigen community.

En toen begon je in februari - hoe is het je tot nu toe befallen?

Het voelt nu al als een heel leven. Ik ervaar het ook niet als een baan: 'ons' project is een deel van mijn persoon geworden. Bij HOKISA kunnen we echt iets betekenen, al is het maar voor een kleine groep kinderen. Dat is het eeuwige dilemma: help je

1000 kinderen een klein beetje, of 10 kinderen een heleboel?

Als nieuwe mede- directeur met een frisse blik heb je vast wel nieuwe ideeën en ook een eigen professionele bijdrage.

Mijn inbreng is mijn ervaring in de medische gezondheidszorg, met HIV, en mijn uitgebreide netwerk. Bij het bedrijf MED pages deed ik ervaring op met personeelswerk en het aansturen van collega's.

Ik geloof heel sterk in scholing voor de teamleden. Professioneel, door trainingen en cursussen, en als persoon, door hen te stimuleren om hun wensen en meningen te uiten. Sommigen volgen al een cursus 'eerste hulp' of een onderwijs ondersteunende training in rekenen of taal. Karin en Lutz zijn voortreffelijke pedagogen, maar langzaamaan zullen de teamleden dat over moeten nemen. →

Twee 'HOKISA-zusjes'

Wat zou, volgens jou, nooit moeten veranderen bij HOKISA?

Allereerst: de kinder-indaba. De kids leiden deze vergaderingen zelf en ze praten over alles wat ze belangrijk vinden. Dat is uniek. Het is een blijk van respect voor de kinderen. Ze hebben echt een eigen stem.

En het tweede is: HOKISA heeft niets van een instituut, het is echt een thuis.

Het is een zware baan, die vast ook veel emoties oproept. Kun je daar iets over vertellen?

Het maakt me verdrietig als ik me realiseer dat onze kinderen, met het ouder worden, ook hun eigen situatie steeds beter begrijpen. Wat het betekent, dat ze HIV positief zijn of niet bij hun moeder zijn, ook al woont zij maar twee straten verderop. Het fijnste is, dat alle kinderen gezond zijn. Ze missen zelden een les omdat ze ziek zijn; ze zijn zó sterk. En soms moet ik ook erg lachen, vooral om de kinderen! Ze zijn zo schattig

'Michael Jackson' bij HOKISA en een aankomend talent.

en ondeugend. Op een dag zat ik met Perry in de huiskamer, en toen kwamen twee van onze peuters binnen, totaal wit, onherkenbaar achter een dikke laag witte crème. Perry en ik lagen dubbel van het lachen.

Wat is je liefste wens?

Oeps, dat is moeilijk. Als het gaat om middelen, gisteren nog reden Lungelo en ik in de avondse HOKISA bus. Toen zeiden we: wat zou het geweldig zijn, als er nu een spiksplinternieuwe bus uit de hemel zou vallen.

Maar in de eerste plaats natuurlijk dat alle kinderen gezond blijven, zich lekker voelen en het goed doen op school.

Wat hoop je voor HOKISA over 10 jaar?

Voor de kinderen: Hetzelfde! Plus dat ze een goede opleiding hebben en hun dromen zullen volgen. En dat ze vanuit die kracht plaats maken voor andere kinderen.

Voor het team: Dat wij ook in de toekomst de juiste mensen zullen kunnen blijven vinden. En dat er nog steeds genoeg mannen zullen zijn, om als rolmodel te fungeren voor de jongens en meisjes. Mannen zoals ons nieuw teamlid, een trotse, HIV-positieve man. De kinderen hebben behoefte aan mensen die dezelfde problemen hebben gehad als zichzelf, en het toch gemaakt hebben in het leven.

Dat waren onze vragen. Wil je zelf nog iets toevoegen?

Nou, voor mij is het een hele opgave om het over te nemen van Lutz en Karin. Ik bewonder hen om wat ze bereikt hebben en voor HOKISA hebben gedaan. Gelukkig zijn ze, na hun terugtreden

per 1 juli, lid gebleven van het bestuur. Nu ze steeds minder hoeven te regelen hebben zij en Perry meer tijd voor de kinderen. Ze zullen een belangrijke rol blijven spelen als zorgzame en liefdevolle 'grootouders'.

Dank je wel voor het plezierige gesprek.

(Dit is een ingekorte versie van het interview. Meer weten over Robyn? zie: www.hokisa.nl/actueel/ Interview met Robyn Cohen)

**Masiphumelele-
we will make it
together!**

Stichting Vrienden van HOKISA in Nederland
Karwijhof 2, 2215 BZ Voorhout

Meer weten. Mail naar hokisa.nl@hetnet.nl
of kijk op www.hokisa.nl of www.hokisa.co.za

Giften: Giro 9232137
t.n.v. Stichting Vrienden van Hokisa.

Doelstelling HOKISA biedt een thuis voor kinderen in Zuid-Afrika die ouderloos of ziek zijn als gevolg van Hiv/Aids.

Donaties Het draaiende houden van het HOKISA-huis kost nu rond de € 6.600,- per maand. Jullie bijdragen zijn dus meer dan welkom! Wil je periodiek een vast bedrag overmaken, vraag dan een machtigingskaart aan op ons e-mail adres: hokisa.nl@hetnet.nl

Donaties aan HOKISA zijn aftrekbaar voor de belasting. Op de website kun je lezen hoe dat in z'n werk gaat.

Contact mail: hokisa.nl@hetnet.nl
Postadres: Karwijhof 2, 2215 BZ Voorhout.

Tekst Nieuwsbrief: Stichting Vrienden van HOKISA Nederland (Vera Habers, Dineke Koerts, Els Schellekens, Ineke Verweij en Constance Vos).

Vormgeving en drukwerk: gesponsord door Sterk Ontwerp bno (www.sterkontwerp.nl) en vanLieremedia (www.vanlieremedia.nl)